

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010812
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316010812.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.09.2018, v trestnej veci obžalovaného O. Z. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 13.03.2018, sp. zn. 3T/150/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. Z..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 13.03.2018, sp. zn. 3T/150/2016 bol obžalovaný O. Z. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 25.04.2014 asi o 12.45 hod. v Regionálnom centre zhodnocovania biologicky rozkladateľného materiálu, v areáli bývalého podniku Vihorlat v Snine, ako zamestnanec Mesta Snina pri obsluhu kolesového nakladača zn. KRAMER 750, počas sypania drobných konárov zdvihnutou lyžicou nakladača do zásobníka drviaceho zariadenia - štiepkovača, ktorý obsluhoval M. A., z dôvodu nedostatočného venovania svojej pozornosti pri manipulácii s lyžicou nakladača, keď sa snažil touto uvoľniť vzpriechený konár, pritlačil pravú ruku M. A. o hranu zásobníka drviaceho stroja, pričom porušil ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a/, c/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov v nadväznosti na ustanovenie § 16 príl. 8 bod 1, 9 písm. a/ vyhlášky č. 147/2013 o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci pri stavebných prácach a nekonal v súlade s návrhom na obsluhu kolesového nakladača, lebo nezabezpečil, aby M. A., ktorý sa nachádzal v oblasti nebezpečenstva, nemohol byť ohrozený prevádzkou kolesového nakladača, čím mu spôsobil zranenia, a to ťažké pomliaždenie pravého predlaktia, rozdrvenie svalovej časti ohýbačov a vystieračov predlaktia, pomliaždenie nervov, tržnozhoždené rany, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie a obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 65 až 70 dní.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu bol výkon uloženého trestu podmienenečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní jedného roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku boli poškodené W., R. a Z. A. C. odkázané s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote riadne a včas a to po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, odvolanie obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní,

ktoré bližšie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 08.06.2018. Obžalovaný namieta, že pre daný skutok vedené trestné stíhanie bolo opakovane zastavené rozhodnutiami povereného príslušníka PZ, ktorý v týchto uviedol, že na základe vykonaných dôkazov nevidel, ako jeho kolega M. A. dáva ruku do násypníka štiepkovača, pretože sledoval lyžicu stroja a všimol si to až na poslednú chvíľu, kde už nedokázal zabrániť tomu, aby lyžica stroja nepritlačila poškodenému ruku o násypník štiepkovača, resp., že pracovný úraz si zavinil M. A. svojou vlastnou neopatrnosťou, keď nedodržiaval pravidlá bezpečnosti práce a vyberal zaseknutý konár z násypníka štiepkovača v čase, keď bola lyžica pracovného stroja tesne nad násypníkom. Porušenie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie BOZP poškodeným A. konštatoval aj Inšpektorát práce Prešov v protokole č.: IPV-15-35-2.2/P-J-4-14, kde je v závere konštatované, že zo strany poškodeného A. došlo k porušeniu právnych predpisov, keď neuvolňoval vzpričený konár iným vhodným konárom, ale rukou. S. N., ako autorizovaný bezpečnostný technik na hlavnom pojednávaní dňa 30.08.2017 vypovedal tak, že kritického dňa poškodený A. pracoval na pracovisku ako obsluha linky na likvidácii bioodpadu, a na danom pracovisku sa v žiadnom prípade nevykonávali stavebné práce, ako to uviedol prokurátor v podanej obžalobe a nekriticky to prevzal súd do výroku rozsudku a to, že došlo k porušeniu vyhlášky č. 147/2013 Zb. § 16 príl. bod 1. 9 písm. a/ o bezpečnosti a ochrane zdravia pri stavebných prácach. Súd mlčky pominul a žiadnym spôsobom nevyhodnotil konanie M. A. v predúrazovom deji, ktoré jednoznačne bolo v rozpore s právnymi predpismi na úseku BOZP. Poškodený A. kritického dňa na pracovisku ako obsluha ovládacieho panelu linky nesmel opustiť obslužné miesto a pohybovať sa v priestore pohybu a dosahu pohybu lyžice univerzálneho nakladača. Rovnako znalec L.. O. vo svojom odbornom vyjadrení konštatuje, že k pritlačeniu ruky obsluhy štiepkovača došlo bezprostredne po jej vložení do priestoru pod klesajúcu lopatu nakladača a jeho obsluha už nemohla pritlačeniu ruky poškodeného lopatou nakladača zabrániť. Prvostupňový súd nevzal do úvahy a nevyhodnotil v napadnutom rozsudku výpoveď svedka N. z hlavného pojednávania dňa 30.08.2017, keď vypovedal, že navzájom s poškodeným A. sa nemohli počuť, lebo stroje vydávajú hluk v rozsahu 90 - 95 decibelov a je možná len minimálna slovná komunikácia, pričom ďalej uviedol, že on, ako obžalovaný, z miesta obsluhy honky - kabínky vo výške cca 1,7 m má lyžicu s odpadom a bol mu zabránený výhľad priamo nad zásobník nakladača lyžicou, takže si nemohol ani všimnúť, či poškodený je pri zásobníku. Namieta, že súd mu uprel právo na spravodlivý proces, keď bezdôvodne odmietol návrh na rekonštrukciu celého skutku za prítomnosti súdu a znalca, ktorého navrhol pribrať do konania, s cieľom uskutočniť vyšetrovací pokus, či z kabíny stroja pri zdvihnutej lyžici pred strojom mal skutočne perfektný výhľad pred seba, ako to tvrdí prvostupňový súd v napadnutom rozsudku. Z uvedených dôvodov považuje napadnutý rozsudok za nezákonný, keď prvostupňový súd objektívne a nestranné nevyhodnotil vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní, ale výrok čo do viny oprel o obsah jeho výsluchu v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom, ktorý tak vytrhol z kontextu logický sled súvisiacich dôkazov svedčiacich v jeho prospech, ktoré tvoria ničím nerušenú reťaz. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že ho spod obžaloby okresného prokurátora oslobodí podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil, a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s

týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný O. Z. spáchal skutok, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvoril vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či k spáchaniu skutku došlo, ak áno ako, a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je preto možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovede obžalovaného, ktorý síce na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinným a uviedol, že poškodený ho videl ako ide vysypávať lyžicu kolesového nakladača do zásobníka štiepkovača, stál za stĺpom a v čase, keď on pustil lyžicu smerom dole, poškodený tam strčil ruku, čomu už nestihol zabrániť, lebo všetko sa stalo veľmi rýchlo, avšak pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, ktorý súd na odstránenie rozporov prečítal, uviedol, že bol preškolený k obsluhu stroja - kolesového nakladača a mal príslušné oprávnenie na jeho používanie a ak poškodený stal blízko pri štiepkovači a on ho tam videl, tak nemal používať kolesový pracovný stroj a nemal vysypávať z lyžice do zásobníka štiepkovača konáre, ale jeho povinnosťou bolo zastaviť vozidlo a zabezpečiť, aby sa v priestoroch manipulácie tohto stroja v okruhu 15 metrov nepohybovala žiadna osoba, teda videl, že poškodený bol neďaleko lyžice stroja, ktorý obsluhoval, ale tento nezastavil a pokračoval v práci, pričom napriek tomu, že videl poškodeného stáť neďaleko štiepkovača, prišiel k zásobníku štiepkovača kolesovým nakladačom a vysypával konáre z lyžice do zásobníka s tým, že došlo k vzpričeniu konára a on chcel pohybom lyžice smerom dolu tento konár uvoľniť a až v poslednej chvíli si všimol, že poškodený mal ruku na vrchnej hrane zásobníka, ale lyžicu stroja, ktorá sa pohybovala smerom dole, už nedokázal zastaviť. Obžalovaný pri svojom výsluchu v prípravnom konaní rovnako uviedol, že vie, že porušil predpisy BOZP, keď poškodeného videl v priestore manipulácie kolesového stroja, ktorý obsluhoval, a ktorý tam nemal čo robiť, pričom tomu nevenoval dostatočnú pozornosť a je si plne vedomý toho, že nekonal správne a je zodpovedný za úraz, ktorý sa poškodenému stal, aj keď si ho z časti poškodený zapríčinil aj sám. Rovnako uviedol, že jeho povinnosťou, ak videl poškodeného pri štiepkovači, bolo zastaviť stroj a poškodeného poslať z priestoru prevádzky tohto vozidla preč, že porušil predpisy BOZP pri manipulácii kolesového stroja a nedohliadol na to, aby sa v priestore prevádzky tohto stroja nenachádzali žiadne osoby. Obžalovaný taktiež vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že videl, ako k zásobníku štiepkovača, kde sa vzpričil konár, išiel poškodený A. ale nič mu na to nepovedal, lebo sa plne venoval obsluhu stroja a snažil sa lyžicou uvedený konár uvoľniť, ako aj, že lyžicou kolesového nakladača mohol sypať konáre priamo do zásobníka iba vtedy, ak by sa v priestore práce s uvedeným strojom nenachádzala žiadna osoba.

Aj keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď zmenil a poprel, aby poškodeného pri zásobníku štiepkovača videl, súd túto jeho obranu vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Uvedené je v zhode s protokolom Inšpektorátu práce Prešov č. IPV-15-35-2.2/P-J4-14, zo dňa 24.07.2014, z ktorého o. i. vyplýva, že zamestnanec O. Z. nedodrжал právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený tým, že v rozpore s návodom na obsluhu kolesového nakladača KRAMER 750 nezabezpečil, aby postihnutý M. A., ktorý sa nachádzal v oblasti nebezpečenstva, nemohol byť ohrozený prevádzkovaním tohto vozidla, čo je v rozpore s § 12 ods. 2 písm. a/, c/ zákona č. 124/2006 Zb. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v nadväznosti na § 16 príl. č. 8 bod 1. 9 písm. a/ vyhlášky č. 147/2003 o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci pri stavebných prácach, ako aj so znaleckým posudkom č. 6/2016 znalca L. M. A. z odboru BOZP, odvetvie strojárstvo, z ktorého vyplýva, že obžalovaný O. Z. bol v čase úrazu dostatočne oboznámený s predpismi o bezpečnosti pri práci v rozsahu zodpovedajúcom jeho pracovnej pozícii a bol oprávnený obsluhovať stavebný stroj, pričom v návode na obsluhu kolesového nakladača KRAMER 750, s ktorým bol obžalovaný preukázateľne oboznámený, je o. i. uvedené, že oblasťou nebezpečenstva je oblasť, kde sú osoby ohrozené pohybmi vozidla pracovných zariadení, dodatočných zariadení alebo nákladu a vodič má zodpovednosť voči tretím osobám nachádzajúcim sa v pracovnej oblasti a zároveň obžalovaný nemal pristúpiť na takýto spôsob nakladania materiálu do zásobníka štiepkovača, ale mal zvoliť bezpečný

postup tak, že najprv mal byť pripravený materiál na zemi vedľa štiepkovača a tento mal byť nakladaný do násypníka štiepkovača ručne, resp., pokiaľ bola potreba nakladať materiál do násypníka štiepkovača priamo nakladačom, toto sa malo diať tak, že obsluha štiepkovača nemôže stáť pri ovládacom paneli, nakoľko je to nebezpečný priestor. Aj keď v uvedenom protokole Inšpektorátu práce, ako aj znaleckom posudku znalca L. A. sa konštatuje spoluzodpovednosť poškodeného M. A. na vzniknutom následku, táto nezbavuje obžalovaného trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin. Uvedené skutočnosti sú podporované aj lekáorskými správami poškodeného M. A., znaleckým posudkom znalca z odvetvia chirurgie - traumatológie O. O. Z., písomnosťami týkajúcimi sa školení zamestnancov BOZP, písomnosťami týkajúcimi sa predmetného pracovného úrazu, ako aj ďalšími.

Súhrn uvedených priamych a nepriamych dôkazov preukazuje vinu obžalovaného O. Z. a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho postavenia a uloženej mu podľa zákona. Na základe uvedeného preto aj odvolací súd má za to, že obžalovaný naplnil tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného prečinu.

Okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného sa zároveň v rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona). Priťažujúcu okolnosť nezistil žiadnu.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného a na základe uvedeného, vzhľadom na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a nebol ani priestupkovo postihnutý, mal aj odvolací súd za to, že trest uložený obžalovanému na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu rovnako na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní jeden rok, možno považovať za trest primeraný a dostatočný na nápravu obžalovaného, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne rozhodol, ak takýto trest obžalovanému uložil. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd dodáva, že vo výmere trestu uloženého na spodnej hranici trestnej sadzby, ale najmä vo výmere dĺžky skúšobnej doby podmieneného odsúdenia rovnako na spodnej hranici trestnej sadzby je zohľadnené aj spoluzavinenie poškodeného M. A. na spôsobenom následku.

Vo vzťahu k námietkam obhajoby, že predmetné trestné stíhanie bolo opakovane zastavené povereným príslušníkom PZ, ktorý konštatoval, že obžalovaný nevidel, ako poškodený dáva ruku do násypníka štiepkovača, pretože sledoval lyžicu stroja a všimol si to až na poslednú chvíľu, resp. že pracovný úraz si zaviniel poškodený svojou vlastnou neopatrnosťou, keď nedodrжал pravidlá BOZP, toto považuje odvolací súd za irelevantné, vzhľadom na to, že po zastavení trestného konania sa v tomto riadne a procesným spôsobom pokračovalo, v predmetnej trestnej veci bola podaná obžaloba a prvostupňový súd o obžalobe riadne aj rozhodol. Rovnako za irelevantné považuje odvolací súd námietky obhajoby v tom, že vzhľadom na vysokú hlučnosť bola možná medzi obžalovaným a poškodeným iba minimálna slovná komunikácia, ako aj skutočnosť, že obžalovanému bol zabránený výhľad na poškodeného a na zásobník štiepkovača lyžicou nakladača, a to vzhľadom na už uvedené skutočnosti, najmä s poukazom na výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní, kde uviedol, že poškodeného pri zásobníku štiepkovača videl, vedel, že v tomto priestore sa pohybuje a napriek tomu, aj keď vedel, že vzhľadom na prítomnosť poškodeného v danom priestore sa tam kolesovým nakladačom nemal pohybovať, aj napriek tomu sa tam pohyboval a lyžicou nakladača spôsobil poškodenému vzniknuté poranenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd preto nepovažoval za potrebné ani doplniť dokazovanie o vykonanie rekonštrukcie, resp. vyšetrovacieho pokusu za účelom preverenia, či z kabíny stroja pri zdvihnutej lyžici možno mať „perfektný výhľad pred seba“ tak, ako to uviedol obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania. Vo vzťahu k námietkam obhajoby, že na danom stanovisku sa nevykonávali stavebné práce, ako to uviedol prokurátor v podanej obžalobe a nekriticky to prevzal súd do výroku rozsudku, a teda, že došlo k porušeniu vyhlášky č. 147/2013, § 16 bodu 1. 9 písm. a/ odvolací súd konštatuje, že práve v § 16 a prílohe č. 8 bod 1.9 je upravený postup na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci

so strojom, z ktorého o. i. vyplýva, že pri prevádzke stroja sa nesmie používať stroj, ak je okrem osoby obsluhujúcej stroj v jeho nebezpečnej blízkosti ďalšia osoba.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.